

Schets 2 – Ongelovig – gelovig

Johannes 6:67-71; Mattheüs 14:22-33; Handelingen 2:44-47

Benodigheden voor deze bijeenkomst

- Voor elke jongere een Bijbel en een Handreiking.
- Een leidingdeel voor jezelf als leidinggevende.
- Bord / vellen papier met stiften voor de startopdracht.
- Apparatuur om het filmpje 'geloof' te bekijken op www.abcvanhetgeloof.nl.

Opening

- Te lezen bijbelgedeelte:
 - ✓ Johannes 6:67-71 (en/of: Mattheüs 16:13-20)
 - ✓ Mattheüs 14:22-33
 - ✓ Handelingen 2:44-47
- Vanuit de belijdenis:
 - ✓ Heidelbergse Catechismus, zondag 7
 - ✓ Nederlandse Geloofsbelijdenis, artikel 22
 - ✓ Dordtse Leerregels, hoofdstuk 5
- Suggesties om te zingen:
 - ✓ Psalm 27:7
 - ✓ Psalm 73:11 en 14
 - ✓ Psalm 95:4
 - ✓ Psalm 81:12 en 13
 - ✓ Tien geboden: 2 en 9
 - ✓ 'k Heb geloofd en daarom zing ik
 - ✓ Ik geloof in God de Vader
 - ✓ Nooit kan 't geloof teveel verwachten
 - ✓ Eens was ik een vreemd'ling
- Gebedspunten:
 - ✓ Bid om geloof in het leven van alle jongeren.
 - ✓ Dank de Heere voor Zijn genade en trouw, die elke dag nieuw is.
 - ✓ Vraag om vergeving voor ons ongelooft.

Doelstelling

De jongeren kunnen aan het eind van de bijeenkomst de volgende kernvragen beantwoorden:

1. Welke rol spelen geloof en ongelooft in het leven van Petrus?
2. Welke rol spelen geloof en ongelooft in jouw leven?

Alternatieve (start)opdracht

- Begin met het kijken van het kernwoord 'geloof' op ABCvanhetgeloof.
- Bekijk het filmpje 'Het gaat om de koffie', zie <https://abcvanhetgeloof.nl/geloof#kijk-luister>.
- Begin met vraag 9 om zo vooraf duidelijk te krijgen wat Petrus schrijft over geloof.

Achtergrondinformatie

Er komen veel verschillende bijbelgedeelten aan de orde in deze schets. Hieronder tref je een exegese van enkele belangrijkste gedeeltes aan.

Johannes 6 → zie de exegese van Mattheüs 16 bij schets 1.

Mattheüs 14:22-33

Intro Als achtergrond bij de beschrijving van dit wonder moet je denken aan wonderverhalen van Mozes (doortocht door de Rode Zee; Exodus 14:21), Jozua (doortocht door de Jordaan; Jozua 5) en bijvoorbeeld ook Elia (doorgang door de rivier Jordaan samen met Elisa; 2 Koningen 2:14). Deze profeten krijgen deze macht van de HEERE Die '... geweldiger is dan het bruisen van grote wateren, dan de geweldige baren der zee' (Psalm 93:4). Alleen van de HEERE wordt gezegd dat Hij 'treedt op de hoogten der zee' (Job 9:8). In deze geschiedenis komt dat heel concreet aan het licht doordat Jezus wandelt over de zee.

Vers 22-23 Als eerste 'dwingt' Jezus de discipelen om Hem alleen te laten. Dat dwingen duidt er op dat zij Hem niet graag achterlieten. Vervolgens stuurt Jezus ook de mensen weg. Hij wil alleen zijn om te bidden. Let er goed op dat zelfs de Heere Jezus de tijd nam om te bidden en dat Hij daarvoor ook de gelegenheid zocht, daarvoor ook alleen wilde zijn. Dat Jezus bidt op een berg herinnert aan de grote profeten die ook op een berg God ontmoetten. Denk bijvoorbeeld aan Mozes en Elia (allebei op de berg Sinaï of Horeb).

Vers 24-26 In die tijd dat Jezus spreekt met Zijn Vader, voeren de discipelen een strijd tegen een zware storm die opgestoken is. Let er op dat wie Jezus gehoorzaamt daarmee dus niet altijd verzekerd is van een rustig en voorspoedig leven.

Het gevecht met de wind en de golven heeft een tijd geduurd want op het moment dat Jezus bij de discipelen komt, is het al de vierde wake. Dat is tussen drie en zes uur 's morgens. De nacht werd namelijk verdeeld in vier waken van drie uur. De avond viel om ongeveer zes uur. De discipelen reageren op een manier die iedereen zich voor kan stellen. Hoe kan iemand over het water lopen?! Dächsel schrijft: : En de discipelen, ziende Hem op de zee wandelen, vermoedden niet wie Hij was, maar kwamen tot gedachten, die makkelijk in de mens opkomen, als Gods Geest niet zijn gehele hart vervult en hem boven het uiterlijke van de dingen verheft.' Ze denken een geestverschijning te zien, een spook. Vrees komt vaker bij mensen als Jezus aan hen verschijnt maar hier staat zelfs dat de discipelen schreeuwen van vrees.

Vers 27 De angst van de discipelen is echter onterecht. Jezus brengt ze tot rust door te zeggen: 'Ik ben het.' Geen spook of geest dus, maar Jezus zelf. Bedenk hierbij dat er niet staat dat de storm al over is. Midden in het geweld van de storm roept Jezus Zijn discipelen op om

Hem te vertrouwen op Zijn woord. 'Ik ben het!' Letterlijk staat er: 'Ik ben.' Een uitdrukking die ook doet denken aan de Naam van God waarmee Hij zich bekende maakte aan Mozes. 'Ik zal zijn, die Ik zijn zal' (Exodus 3:14 en zie ook Jesaja 43: 10 en 13). Hij is er bij! Jezus maakt Zichzelf hier dus bekend als God. Het teken daarvan is Zijn macht over de zee. Dit 'weten' brengt de discipelen tot rust van binnen terwijl de storm nog doorraast.

Vers 28-32 Petrus staat hier vooraan om in geloof tot Jezus te gaan. Daarmee doet Petrus iets dat zelfs geen profeet uit het Oude Testament ooit gedaan heeft. Lopen op het water. Alleen blijkt ook hier dat Petrus dit niet in eigen kracht kan. Petrus die zo moedig Jezus gehoorzaamt, let even later al weer meer op de wind dan op Jezus. Dat lijkt het begin van het einde voor hem. Nu roept hij weer. Een schreeuw die niet alleen van angst getuigt maar ook van vertrouwen. Jezus kan Hem redden. En Jezus redt hem (zie hierbij ook Psalm 18:16-17 en 144:7). Jezus' vraag is een retorische vraag. Waarom zou je nog twijfelen als Jezus gezegd heeft: 'Hebt goede moed' en: 'kom'?

Vers 32-33 Tenslotte stilt dan ook nog de storm. De discipelen hebben een les geleerd. Niet angst, maar Jezus, is de beste raadgever. En niets of niemand dan Jezus alléén is hun vertrouwen waard. De grond voor dat vertrouwen is wat Jezus over Zichzelf geopenbaard heeft: Hij is Gods Zoon. Dat hebben de discipelen gezien. Dan blijft er niets anders over dan aanbedding. In woorden en daden geven de discipelen uiting aan hun geloof.

Handelingen 2:42-47

Deze verzen geven een korte schets van hoe het er in de eerste gemeente aan toegaat. De gemeente is trouw in leer én leven. Ze onderhouden de dienst aan God in alle aspecten. Ze komen trouw naar de samenkomsten, ze bidden en ze vieren regelmatig het Heilig Avondmaal. Ze hebben oog voor elkaars noden en zijn bereid om te delen. Niet gedwongen, zoals in moderne secten wel gebeurt, maar vrijwillig, uit liefde. En door de wonderen die de Heere door de hand van de apostelen doet, worden ook de ziekte en het verdriet genezen. Zo vormt deze gemeente een beginnende vervulling van de oudtestamentische heilsprofetieën (Jesaja 35). Deze gemeente te Jeruzalem is een voorproefje van het Nieuwe Jeruzalem (Openbaring 21 en 22). In haar wordt het verworven heil van Heere Jezus en het louterende werk van de Heilige Geest zichtbaar. Zo groeit de gemeente onder de zegen van de Heere.

Antwoorden op de vragen en suggesties voor gesprek

Startopdracht

-

De antwoorden op deze vragen zijn in uitgebreide vorm terug te vinden in bovenstaande achtergrondinformatie, maar bij elke vraag geven we hieronder de kern weer.

1.

- a. *Eigen antwoord.*
- b. Vroeger zei men: aan zijn praat, daad en gewaad. In ieder geval moet het in zijn leven te horen en te zien zijn dat hij christen is. Als christen ben je verbonden met Christus en ga je leven zoals Hij wil.

- c. –
2. *Persoonlijk.*
3. Kort gezegd: op wie vertrouwt je? Een gelovige vertrouwt alleen en helemaal op de Heere, een ongelovige vertrouwt op zichzelf. Dan ben je zelf koning.
4. Geloven heeft alles te maken met belijden. Geloven gaat om Jezus Christus erkennen als je Zaligmaker. Ongeloof: zelfs iemand die zo dicht bij Jezus leeft, kan ongelovig blijven. Een waarschuwing voor ons!
5. –
- 6.
- a. Misschien wel allebei? Vol geloof stapt hij uit de boot. Ongelovig ziet hij op de golven. Gelovig roept hij Jezus aan om hulp.
- b. Een kleingelovige.
- c. Dat zijn geloof er wel is, hij is dus een gelovige, maar dat het heel klein is. Hij heeft te klein gedacht van Jezus en Zijn macht.
- d. *Persoonlijk.*
- Stelling:* Het gaat hier om de volharding van de heiligen. De Heere zorgt er Zelf voor dat elke gelovige zalig wordt. Zie voor meer informatie hierover hoofdstuk 5 van de Dordtse Leerregels.
- 7.
- a. Hij is de Leidsman en Voleinder van het geloof. Hij heeft volhard, de schande verdragen en Zijn oog gericht gehouden op vreugde die komen zou.
- b. Om de zonde af te leggen en vol te houden in het geloof door te zien op Jezus en wat Hij gedaan heeft.
- c. Daadwerkelijk en steeds breken met de zonden. Dicht bij God te leven, veel met Zijn Woord en Zijn dienst bezig te zijn. Bidden om de hulp van de Heilige Geest. Je afvragen wat Gods wil is en wat de Heere Jezus zou doen in bepaalde situaties.
- 8.
- a. Ze waren bijeen, hadden alles gemeenschappelijk, verkochten spullen en gaven het geld aan degenen die het nodig hadden, kwamen dagelijks samen in de tempel, volhardden, ze breken het brood (je mag hierbij denken aan samen eten én het vieren van het Avondmaal), ze prijzen God, ze vielen in de gunst bij heel het volk. En God zegenende hen want dagelijks groeide de gemeente.
- b. *Persoonlijk.*
- c. *Persoonlijk.*
9. 1 Petr. 1:3, 5, 7, 9 en 21. 1 Petr. 2:6 en 7. 1 Petr. 5:9. 2 Petr. 1:1 en 5.

Slotopdracht

-